

Sygn. akt III Ca 1175/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Pawlik (spr.)

Sędzia SO Leszek Dąbek

SO Roman Troll

Protokolant Agnieszka Wołoch

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 22 kwietnia 2016 r., sygn. akt I C 993/14

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Roma n Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1175/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy zasądził na rzecz powódki od pozwanego ubezpieczyciela 3 289,44 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 16 marca 2014r oraz kosztami procesu 1 782 zł. Jednocześnie w pozostałej części powództwo oddalił i nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim 221 zł tytułem kosztów sądowych.

W świetle ustaleń Sądu I instancji, które legły u podstaw zaskarżonego wyroku bezspornym było, że w wyniku kolizji drogowej jaka miała miejsce 6.02.2014r. uszkodzony został samochód stanowiący własność powódki. Sprawca szkody ubezpieczony był z tytułu OC u pozwanego. Pozwany odpowiedzialność uznał co do zasady i wypłacił odszkodowanie 184,-zł z tytułu kosztów naprawy samochodu, odmówił natomiast wypłaty odszkodowania za uszkodzony telewizor, uznając, że szkoda ta nie mogło powstać w wyniku wypadku ubezpieczeniowego.

Samochodem w chwili zdarzenia kierował ojciec powódki. Do kolizji doszło w ten sposób, że inny samochód uderzył w tył pojazdu powódki, w tył tego innego samochodu uderzył z kolei dalszy samochód. Nastąpiło przez to uszkodzenie tyłu pojazdu powódki. W bagażniku ojciec powódki przewoził telewizor (...) Samsung (...), około 3 – letni.. Telewizor przewożony był w należyтым zabezpieczeniu: owinięty był w koc i tekturę. Na skutek uderzenia doszło do uszkodzenia telewizora; została zbita matryca (panel) (...). Szacunkowy koszt jego naprawy to 700,-zł brutto. Do uszkodzenia matrycy może dojść wyłącznie na skutek uderzenia. Matryca jest elementem na tyle czułym na ingerencję mechaniczną, że wystarczy uderzenie np. zabawką dziecięcą, by doszło do jej rozlania (pęknięcia). W dacie szkody cena nowego telewizora o podobnych cechach wynosiła ok. 1200 zł.

Powódka zleciła wykonanie ekspertyzy szkody uprawnionemu rzeczoznawcy z zakresu techniki samochodowej i motoryzacji, który koszt naprawy pojazdu wyliczył na 2348, 51 zł. Za wykonanie ekspertyzy powódka zapłaciła 334, 93 zł. Biegły sądowy wyliczył koszt naprawy samochodu na 2438, 51 zł brutto.

Zdaniem Sądu Rejonowego powództwo okazało się uzasadnione w całości co do roszczenia głównego (naprawa pojazdu, naprawa telewizora, koszt opinii prywatnego biegłego) oraz w przeważającej części co do odsetek. Co do kosztów naprawy pojazdu Sąd I instancji oparł się przy tym o opinię biegłego sądowego, którą w tym zakresie za fachową i wiarygodną. Jednocześnie Sąd I instancji ocenił, że biegły nie miał kompetencji w zakresie badania przyczyn i mechanizmu uszkodzenia telewizora. Opinię biegłego w tym zakresie uznał za niewiarygodną i w całości odrzucił sformułowane w niej wnioski co do przyczyn uszkodzenia telewizora. Jednocześnie ocenił ostatecznie, że kwestia ta nie wymaga przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego i ustalając związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy zdarzeniem ubezpieczeniowym i szkodą powstałą w telewizorze oparł się na zeznaniach świadków: ojca powódki i T. M. zajmującego się zawodowo naprawą telewizorów, który dokonał oględzin uszkodzonego telewizora po wypadku. Świadek M. zeznał przy tym, że zarysowania na powierzchni ekranu telewizora nie miały związku z wypadkiem i dysfunkcją sprzętu. Uszkodzenie telewizora polegało natomiast na zbitciu (rozlaniu) matrycy, które może mieć miejsce wyłącznie w wyniku uderzenia (wstrząsu).

Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał art. 822 k.c.. O kosztach orzekł na podstawie art.98 § 1 k.p.c. i art.113 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych.

Od opisanego wyroku apelację wniósł pozwany w części dotyczącej zasądzonej kwoty 700 zł za naprawę telewizora oraz w zakresie kosztów postępowania. Skarżący domagał się zmiany wyroku w zaskarżonej części poprzez oddalenie powództwa, a także zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania za obie instancje.

W apelacji zarzucono Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art.233 w zw. z art.278 k.p.c. oraz art.6 k.c. poprzez uznanie, z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów i pominięciem wniosków z opinii biegłego, że uszkodzenie telewizora było skutkiem zdarzenia ubezpieczeniowego. W konsekwencji zarzucono Sądowi I instancji także obrazę przepisów prawa materialnego, a to art.361 w zw. z art.822 § 1 k.c. w zw. z art.34 ust.1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych poprzez błędne uznanie odpowiedzialności ubezpieczyciela za szkodę powstałą w przewożonym telewizorze. Nadto, wskazując na naruszenie art.824¹ w zw. z art.361 § 2 i art.363 § 1 zdanie pierwsze k.c., skarżący podnosił, że zasądzona suma 700 zł w oczywisty sposób przewyższa wartość zaistniałej szkody.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na rzecz powódki od pozwanego kosztów postępowania odwoławczego. W odpowiedzi na apelacji podkreśliła, że powołany biegły sądowy nie miał kompetencji do badania uszkodzeń sprzętu elektronicznego. Wobec powyższego jego opinia, oparta nie o ustalenia faktyczne, a o przypuszczenia, nie miała jakiegokolwiek wartości dowodowej.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie

W pierwszej kolejności wymaga podkreślenia, że sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach apelacji, przy czym nie jest związany przedstawionymi w niej zarzutami dotyczącymi naruszenia prawa materialnego, wiążą go natomiast zarzuty dotyczące naruszenia prawa procesowego.

Biorąc pod uwagę treść podniesionych w apelacji zarzutów dotyczących naruszenia prawa procesowego nie sposób podważyć ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Rejonowy. Sąd Rejonowy trafnie zauważył, że biegły sądowy B. M. nie posiadał kompetencji do szacowania szkód w zakresie sprzętu elektronicznego oraz że jego opinia w tym zakresie oparta jest o przypuszczenia a nie fakty. Tym samym prawidłowo uznał w tym zakresie opinię biegłego za niewiarygodną i pozbawioną jakiegokolwiek wartości dowodowej. Logiczne i zgodne z ogólnym doświadczeniem życiowym są w tym kontekście oparte na innych środkach dowodowych wnioski sądu pierwszej instancji dotyczące związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy zdarzeniem a zaistniałym uszkodzeniem telewizora. Nie miał przy tym Sąd I instancji obowiązku powoływania z urzędu innego biegłego, skoro kwestia została dostatecznie wyjaśniona w toku postępowania dowodowego. Ustalenia Sądu Rejonowego, jako spójne, logiczne i dokonane w ramach granic swobodnej oceny dowodów Sąd Okręgowy zatem w całości akceptuje i przyjmuje za własne. Czyni do bezzasadnymi zarzuty apelacji dotyczące naruszenia prawa procesowego.

W sytuacji, gdy zarzuty dotyczące ustalonego stanu faktycznego okazały się nietrafione, za bezzasadne należało także uznać zarzuty dotyczące obrazy prawa materialnego. Wypada w tym kontekście zauważyć, że zasada odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela była bezsporna, a kwestionowano jedynie związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy zdarzeniem a szkodą w telewizorze. Skoro ten związek pomiędzy zdarzeniem a szkodą nie został skutecznie podważony nie odpadła także podstawa odpowiedzialności pozwanego. Nie ma przy tym powodów do kwestionowania przyjętego przez Sąd Rejonowy rozmiaru szkody. Wielkości tej szkody pozwany w istocie nie kwestionował w odpowiedzi na pozew (kwestionując związek przyczynowo-skutkowy). Także w toku postępowania dowodowego przed Sądem I instancji zostały prawidłowo ustalone koszty naprawy telewizora nie przekraczające jego wartości, a ustaleń Sądu I instancji w tym zakresie nie kwestionował.

Z tych wszystkich względów, gdy apelacja okazała się bezzasadna, na zasadzie art.385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na zasadzie art.98 § 1 i art.108 § 1 k.p.c.. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powódki ustalono w oparciu o § 2 pkt 2 w związku z § 10 ust.1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Mając na uwadze, że apelacja wpłynęła 14.06.2016 r., a sprawa została rozpoznana 10.11.2016 r. obowiązywała treść Rozporządzenia przed zmianami wprowadzonymi Rozporządzeniem z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U.2016.1667), co wynika z § 2 Rozporządzenia zmieniającego.

SSO Roman Troll SSO Tomasz Pawlik (spr.) SSO Leszek Dąbek